26/01/2022

Ioan-Aurel Pop: Românii au nevoie de casa lor, așa cum fiecare popor are nevoie de o patrie



La aniversarea Unirii Principatelor, Acad. Ioan-Aurel Pop a fost invitat la emisiunea „Apel matinal” de la Radio România Actualități. Președintele Academiei Române a afirmat că popoarele au nevoie de patrie așa cum oamenii au nevoie de o casă și că România trebuie să creeze condițiile pentru ca și românii din afara granițelor să simtă că aparțin acestei case culturale comune.

„Dacă vom reuşi să privim istoria ca o parte din viaţa noastră, chiar dacă este viaţă trecută, atunci vom ajunge să fim cumva stimulaţi de exemplele de atunci şi poate că vom fi mai vrednici pentru prezent şi vom fi mai vrednici pentru viitor, dând un exemplu copiilor şi nepoţilor noştri, fiindcă românii au nevoie de casa lor, de mediul lor, în care să trăiască, aşa cum fiecare popor are nevoie de o patrie”, a spus Acad. Ioan-Aurel Pop.

Unirea Principatelor a fost realizată printr-o mobilizare extraordinară. „Nu a fost un act individual, a fost unul colectiv îndreptat spre binele acestui mare grup social și etnic, care este națiunea. Oamenii de atunci au pus deasupra interesului personal dorința de a crea cadrul politic necesar pentru dezvoltarea poporului român, care ajunsese la stadiul de națiune”, a explicat academicianul.

„De aceea patrioții au găsit cu cale atunci să învingă voința marilor puteri, care doreau o uniune parțială, cu două capitale, două guverne, două parlamente. Au trecut peste aceasta și l-au ales pe alesul Moldovei și la București, ceea ce a schimbat calea de dezvoltare a acestei țări.”

Astfel, a spus istoricul, actul de la 24 ianuarie 1859 a pus în lumină, pe lângă acordul marilor puteri, voința poporului român.

Actul unirii a fost posibil „datorită marii forțe diplomatice pe care a avut-o Alexandru Ioan Cuza, datorită faptului că a fost înconjurat de oameni extraordinari, de la Alecsandri, să spunem, până la Kogălniceanu și Ion Ghica, în scurtă vreme s-a reușit recunoașterea dublei alegeri de către marile puteri”, a mai spus Acad. Ioan-Aurel Pop.

Principala realizare a lui Al.I Cuza a fost modernizarea țării: „Nu greșelile l-au răsturnat, vorba lui Kogălniceanu, ci faptele lui cele mari.

„De aceea, Cuza a rămas în conștiința poporului român, a țăranilor mai ales, ca un părinte al patriei. Nu a fost nimeni nevoie să îl impună în formula asta, l-au perceput așa oamenii și de aceea, când a murit, a fost înmormântat cu onoruri cu totul, cu totul speciale, nepregătite de autorități”.

„A rămas ca un părinte al patriei, ca un erou venerat, iubit, prețuit, repet, chiar dacă a făcut și greșeli. Și, din pricina asta, gândul nostru la Cuza, ca și la alți contemporani, trebuie să fie un gând bun, de recunoștință, de prețuire, fiindcă asemenea oameni sunt specifici unei elite bune, care poate conduce poporul pe căi bune.”

Președintele Academiei a mai subliniat că nu a fost ușor ca toate voințele să se pună de acord în cele două principate. Dar, „până la urmă, forţa naţiunii a învins, a fost mai puternic interesul colectiv decât interesul individual”.

„Altfel sunt, sigur, şi alte episoade extrem de importante, rolul, de pildă, Cocuţei Vogoride, care, în ciuda poziţiei soţului ei înainte de Unire, a reuşit să acţioneze în aşa fel încât Unirea să fie posibilă. Gesturi, unele dintre ele, uitate, altele, rămase

anonime, care au făcut posibil actul”.

Întrebat de realizatorul Cătălin Cîrnu ce însemnătate poate avea Unirea Principatelor pentru românii din jurul României, inclusiv cei din Transcarpatia sau de pe Valea Timocului, academicianul a răspuns: „Să ştiţi că şi atunci, în epocă, a avut o importanţă pentru românii din provinciile aflate sub dominaţii străine şi care nu şi-au putut uni în 1859”.

„Chiar de la începutul domniei, Alexandru Ioan Cuza a acordat importanţă acestor români, mai ales celor din Transilvania, deci mesajul actului e unul îndreptat spre toţi românii.”

„Iar astăzi, firește, nu s-a putut ca toţi românii din preajma graniţelor României să poată trăi în interiorul României, datorită unor împrejurări istorice greu de detaliat aici”, a adăugat istoricul.

„Însă aceşti români ar trebui să aibă sentimentul că sunt ai ţării şi că ţara are grijă de ei şi acest sentiment ar trebui să vină dinspre Guvern, dinspre Parlament, dinspre acele instituţii menite să-i guverneze pe români.”

„Ei trebuie să rămână, firește, credincioşi statelor în care trăiesc, dar sentimentul etnic naţional, limba tradiţiile, obiceiurile şi gândul la ceea ce s-a întâmplat în 1859 le poate conferi un sentiment de stabilitate şi le poate da încredere în viitor”, a încheiat academicianul.

Foto credit: Alina Bianca Bălan

basilica.ro